

Arrest

nr. 179 549 van 15 december 2016
in de zaak RvV X / IV

In zake: 1. X
 2. X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Iraakse nationaliteit te zijn, op 12 juli 2016 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 13 juni 2016.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 11 oktober 2016 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 23 november 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partijen en hun advocaat G. GASPART *loco* advocaat C. VAN CUTSEM en van attaché B. VANDENHAUTE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

1.1. Ten aanzien van A.-T.A.A.H.:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u op X geboren in X, Bagdad, Irak. U heeft de Iraakse nationaliteit, u bent Arabier en soennitisch moslim. Uw vader is A.H.J., uw moeder is N.N.E.W.. Zij verlieten Irak in december 2015 en verblijven momenteel in Turkije. U heeft een zus en drie broers; uw zus is gehuwd en woont in Abu Shir, uw broers A. en R. zijn met uw ouders in Turkije, en van uw broer Z. weet u sinds

8 augustus 2015 niet waar hij is. Op 30 juni 2014 huwde u met L.A.N., die u bij uw asielaanvraag vergezelde. Uw dochter E. werd op 11 november 2015 in België geboren. Voor uw vertrek uit Irak woonde u in de Hay Al Turathu wijk, deel van Saydia in Bagdad. Nadat u rond het jaar 2000 afstudeerde, werkte u twee jaar in een kledingwinkel. Daarna heeft u een auto gekocht en bent als taxichauffeur gaan werken. Als taxichauffeur werd u soms tegengehouden aan checkpoints in Bagdad. U moest dan uw papieren afgeven en soms een uur wachten vooraleer u verder mocht beschikken. Er werd een maal op u gespuugd.

Een neef van uw vrouw langs moederskant werd in 2006 of 2007 vermoord door het Mehdi leger. Haar vader, uw nonkel en schoonvader, werd in 2012 vermoord, nadat hij dreigementen aan zijn adres had genegeerd. In 2013 werd een andere neef van uw vrouw vermoord door middel van een bom.

Op 20 juni 2015 kwam u terug van uw werk toen drie personen van Asa'eb Ahl al-Haq, waaronder een zekere S.A., u tegenhielden om met u te spreken. Ze vroegen u waarom u niet tegen Daesh ging vechten, waarop u antwoordde dat u uw zwangere vrouw en oude vader moest onderhouden. Ze zeiden dat wie niet tegen Daesh wil vechten bij hen hoort, dat ook u tegen hen moest vechten. U zou moeten wapens en strijders naar de fronten in Fallujah, Diyalah en Mosul brengen, en zelf ook mee vechten. Als u niet mee wilde doen, zouden ze u en uw familie vermoorden. U herhaalde waarom u dat niet kon doen, en uiteindelijk nam u uw auto en vertrok.

Twee dagen later, op 22 juni 2015, kwamen dezelfde personen weer naar u. Ze zeiden dat u om vijf uur 's morgens de volgende dag naar de Husseiniya Al Hawra Zaynad moest gaan. Indien u dat niet deed, zouden ze u vermoorden. U bleef smeken en zeggen dat het niet ging, maar ze luisterden niet. De dag van de afspraak, 23 juni, bleef u thuis. Om acht uur vertrok u naar uw werk. U merkte dat een zwarte auto zonder nummerplaat achter u reed. Opeens hoorde u dat er werd geschoten. U gaf gas en stak het kruispunt over, de andere auto had een ongeval. U reed verder en ging naar uw zus. U belde uw vader en vertelde wat er was gebeurd, en zei hem dat hij het huis moest verlaten, maar dat heeft hij niet gedaan. De mannen kwamen vervolgens naar uw huis, gaven uw vader een pak slaag en zeiden dat ze u en uw broers wilden hebben. Als u niet zo snel mogelijk naar hen zou komen, zouden ze uw familie vermoorden. Na een uur of anderhalf zijn uw vader, moeder en vrouw ook naar uw zus gekomen.

Op zes juli bent u van Bagdad naar Erbil gevlogen. Van daar reisde u door naar Turkije, en dan via Griekenland naar Macedonië, Servië, Hongarije en vervolgens naar België. U kwam op 31 juli aan en diende op 8 augustus uw asielaanvraag in.

Op acht augustus 2015 heeft uw broer Z. het huis van uw zus verlaten om naar de universiteit te gaan, daarna is hij niet meer teruggekeerd. Uw familie is in alle ziekenhuizen gaan zoeken, maar heeft geen nieuws over hem. Mensen uit de buurt, waaronder iemand die kennissen heeft bij Asa'eb Ahl al-Haq, hebben uw familie verteld dat uw broer is ontvoerd. Uw familie heeft vervolgens het land verlaten.

Ter staving van uw asielrelaas legde u de volgende documenten neer: uw identiteitskaart, uw nationaliteitsbewijs, uw woonstkaart, uw rijbewijs, uw kieskaart, uw huwelijksakte, kopies van uw paspoort en dat van uw vrouw, kopies van de overlijdensakte, het autopsieverlag en de klacht bij de politie met betrekking tot de moord op uw schoonvader, foto's die de politie na die moord heeft genomen, kopies van de overlijdensaktes van de twee neven van uw vrouw, een kopie van de identiteitskaart van uw schoonvader, en twee versies van de geboorteakte van uw dochter. Uw vrouw legde haar identiteitskaart, nationaliteitsbewijs en studentenkaart neer.

B. Motivering

Op basis van uw verklaringen en door onderzoek wordt door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) geconcludeerd dat u geen gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie en geen reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aangetoond heeft.

Volgens uw verklaringen bent u uit Irak gevlucht omdat u werd gedwongen zich aan te sluiten bij Asa'eb Ahl al-Haq, een militie die deel uitmaakt van al Hashd al Shaabi (de Popular Mobilization Units) en in die hoedanigheid mee vecht in de strijd tegen Daesh (CGVS, p. 7-8). U zou zijn gevraagd strijders en wapens naar het front te brengen en zelf ook mee te vechten. Indien u zou weigeren, zou u worden vermoord. Wat deze vrees betreft, maakt het CGVS de volgende bemerkingen. Uit de informatie waarover het CGVS beschikt (COI Focus IRAK Rekrutering door Popular Mobilizations Units / Al Hashd Al Shaabi, dd. 5 februari 2016) blijkt dat al Hashd al Shaabi door een actief rekruteringsbeleid tal van jongeren kan overtuigen om op vrijwillige basis deel te nemen aan de gewapende strijd tegen Islamitische Staat, zelfs een aantal soennieten heeft zich aangemeld om zich aan te sluiten bij alHashd al-Shaabi. Er wordt daarbij geen dwang uitgeoefend. De vrijwillige rekruten worden aangetrokken door het maatschappelijke prestige en de financiële voordelen die het lidmaatschap oplevert. De geraadpleegde bronnen zijn eensluidend in hun antwoord: Er vindt geen gedwongen rekrutering plaats door de milities van al Hashd al Shaabi. Daar komt nog eens bij dat het aan financiële en logistieke steun ontbreekt om deze talloze vrijwilligers op te leiden en uit te rusten. Het zou dan ook zeer vreemd zijn dat al-Hashd al-Shaabi de beperkte middelen die het ter beschikking heeft, zou aanwenden om een

slecht gemotiveerde strijdkracht op te leiden en te bewapenen indien er talloze gemotiveerde vrijwilligers ter beschikking staan. Er is geen enkele reden waarom ze u, als soenniet zonder enige militaire ervaring, wel zouden willen opleiden om mee te gaan vechten. Gevraagd waarom ze dat toch zouden toen, verklaarde u dat hun enige doel is om de soennitische bevolking uit te moorden of te laten verdwijnen. Als iemand die dienst weigert wordt vermoord, zou dat een waarschuwing zijn voor anderen om zich wel aan te sluiten (CGVS, p. 10). Alle bronnen die door het CGVS werden gecontacteerd, wijzen echter in dezelfde richting, namelijk dat er geen gedwongen rekrutering plaatsvindt door milities van al-Hashd al-Shaabi, inclusief Asa'eb Ahl Al-Haq. Als gevolg hiervan, dient te worden vastgesteld dat een dergelijke gedwongen rekrutering ten aanzien van uw persoon bijzonder weinig aannemelijk is. Dat u dit aanhaalt als asielmotief, zet uw algemene geloofwaardigheid dan ook op de helling.

U verklaarde verder dat u als soenniet in Bagdad onderdrukt werden (CGVS, p. 10). Zo zou men één keer in uw gezicht gespuwd hebben en zou men soms problemen veroorzaakt hebben bij checkpoints. U moest dan uw papieren afgeven en een uur wachten vooraleer u kon vertrekken (CGVS, p. 10). Uw echtgenote verklaarde in dit kader dat zij moeite had met de sfeer op de universiteit aangezien er omwille van sektarische spanningen een gespannen sfeer hing (CGVS echtgenote, p. 6). Hoewel deze feiten betreuenswaardig zijn, zijn ze niet van die aard dat ze aanleiding geven tot een toestand die gelijkgeschakeld kan worden met vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin. "Vervolging" in de zin van het Verdrag van Genève veronderstelt een voortdurende of systematische schending van mensenrechten die een ernstige aantasting van de menselijke waardigheid inhoudt en tegen dewelke een staat niet wil of niet kan beschermen (J.C. Hathaway, *The Law of Refugee status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 101, e.v. en UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, september 1979, 51). Een langdurige en uitgebreide controle aan een checkpoint is geen "vervolging" in de zin van het Verdrag van Genève (RvV, nr. 12.483 van 11 juni 2008).

Om uw vrees als soenniet verder te staven, verwees u naar de moorden op de neven van uw echtgenote in 2006 of 2007 en in 2013 (CGVS, p. 11) en die op uw oom en schoonvader in 2012 die omgekomen zouden zijn in het sektarisch geweld. Wat deze moorden betreft, dient te worden opgemerkt dat jullie niet hebben aangetoond dat deze relevant zijn voor jullie persoonlijke situatie. De moorden vonden immers plaats voor uw huwelijk met uw echtgenote, dat in 2014 plaatsvond (CGVS, p. 3). U heeft nadien ook enkele jaren zonder concrete problemen in Bagdad kunnen blijven wonen en werken. Hoewel uw vrouw aanvankelijk had verklaard dat u belaagd werd door dezelfde personen die haar vader hadden vermoord (vragenlijst CGVS, vraag 3.5), kon ze deze bewering geenszins staven aangezien ze niet wist wie haar vader had vermoord en niet wist door welke precieze groepering u bedreigd geweest zou zijn (CGVS echtgenote, p. 6). In dit licht is het dan ook opmerkelijk dat u wel meende te weten dat uw schoonvader door Asa'eb Ahl Al-Haq werd gevisieerd (CGVS, p. 6). Vóór de feiten van juni 2015, waaraan zoals hierboven werd opgemerkt overigens geen geloof gehecht kan worden, zou u overigens nooit persoonlijk zijn bedreigd geweest (CGVS, p. 11-12). Wat ten slotte de verdwijning van uw broer betreft, wordt opgemerkt dat u, behalve de verklaring van een kennis van uw broer, geen enkele aanwijzing heeft dat hij effectief is ontvoerd, laat staan over wie er achter deze feiten zou zitten (CGVS, p. 10). U kon dan ook niet vertellen hoe de ontvoering precies verlopen is. Het is opmerkelijk dat hij zou zijn ontvoerd, zonder dat de ouders contact hebben opgenomen om eisen te stellen of losgeld te vragen. U heeft overigens geen enkel bewijs van deze ontvoering zoals een aangifte bij de politie. Ten slotte is het vreemd dat uw familie na deze ontvoering nog tot december 2015 zou hebben gewacht alvorens Irak te verlaten, hoewel uw vader vreesde dat uw broer aan zijn ontvoerders het adres van uw zus zou verklappen en er iets zou gebeuren met uw zus of de rest van de familie (CGVS, p. 2, 10).

De door u neergelegde documenten kunnen deze conclusie niet wijzigen. Ze bevestigen immers enkel de identiteit van u en uw familie, die hier niet in twijfel wordt getrokken, en ondersteunen de eerdere vervolgingsfeiten van uw familieleden, die hier niet ter discussie staan.

Het geheel aan voorgaande vaststellingen noopt ertoe te besluiten dat u niet aannemelijk gemaakt heeft een vrees voor vervolging in de zin van de

Vluchtelingenconventie te koesteren, of een reëel risico te lopen op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de zin van artikel 48/4, §2, a en b van de Vreemdelingenwet aannemelijk gemaakt.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een asielzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Irak werd "UNHCR Position on Returns to Iraq" van oktober 2014 in rekening genomen. Zowel uit dit advies, als de COI Focus "Irak: De actuele

veiligheidssituatie in Bagdad" van 31 maart 2016 (waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier) blijkt dat de veiligheidssituatie in Irak sinds het voorjaar van 2013 verslechterd is, en dat de situatie, ingevolge het grondoffensief dat IS/ISIL/ISIS in Irak voert, sinds juni 2014 verder geëscaleerd is. UNHCR besluit dat de meeste personen die Irak ontvluchten waarschijnlijk in aanmerking komen voor de vluchtelingstatus of de status van subsidiair beschermde. Nergens in voornoemd document wordt evenwel geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke Irakees een complementaire vorm van bescherming te bieden. Bovendien bevestigt UNHCR's "Position on Returns to Iraq" dat het geweldsniveau en de impact van het geweld nog steeds regionaal erg verschillend zijn. Deze sterk regionale verschillen typeren het conflict in Irak. Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in de Bagdad te worden beoordeeld.

Het CGVS erkent dat de veiligheidssituatie in Bagdad complex, problematisch en ernstig is, doch benadrukt dat er diverse objectieve elementen in ogenschouw genomen moeten worden om het reële risico voorzien in artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet te evalueren, waaronder het aantal burgers die het slachtoffer zijn van willekeurig geweld, het aantal conflict gerelateerde incidenten, de intensiteit van deze incidenten, de doelwitten die de partijen in het conflict beogen, de aard van het gebruikte geweld, de impact van dit geweld op het leven van de burgers, en de mate waarin dit geweld burgers dwingt om hun land of, in voorkomend geval, hun regio van herkomst te verlaten.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweld dat in de provincie Bagdad plaatsvindt in hoofdzaak de vorm aanneemt van terreuraanslagen enerzijds en mishandelingen, ontvoeringen en moorden anderzijds. Het gros van de terroristische aanslagen zijn toe te schrijven aan de Islamitische Staat. Hoewel de groepering zowel de Irakese veiligheidsdiensten (politie en leger), als burgers tot doelwit heeft, is het duidelijk dat de terreurcampagne van IS/ISIL/ISIS hoofdzakelijk op burgers gericht is. Hierbij viseert IS/ISIL/ISIS voornamelijk, maar niet uitsluitend, de sjiitische burgerbevolking in Bagdad, dit door het plegen van aanslagen in sjiitische wijken en op openbare plaatsen waar veel burgers samenkomen. In vergelijking met het hoogtepunt van de "Breaking the Walls"-campagne van Al-Qaeda in Irak in 2013 liggen de aantallen van aanslagen en slachtoffers in 2015 echter beduidend lager. In 2012-2013 vonden goed coördineerde golven van aanslagen over het hele land plaats, vaak gekoppeld met uitgebreide militaire operaties, ook in Bagdad. De aard, de intensiteit en de frequentie van de acties van IS/ISIL/ISIS in Bagdad is evenwel veranderd. Er vinden nauwelijks gecombineerde militaire operaties met (zelfmoord)aanslagen en aanvallen van guerrillastrijders meer plaats, maar frequente, vaak minder zware aanslagen. Sinds begin 2016 heeft IS twee aanvallen uitgevoerd waarbij militaire tactieken gehanteerd werd, namelijk een aanval op een winkelcentrum op 11 januari 2016, en een dubbele aanval op Abu Ghraib op 28 februari 2016. Dergelijke gecombineerde militaire operaties blijven echter zeer uitzonderlijk. Uit dezelfde informatie blijkt ook dat Bagdad niet belegerd wordt door IS/ISIL/ISIS, noch zijn er aanwijzingen dat IS/ISIL/ISIS op korte termijn geheel of gedeeltelijk de controle over de stad zou kunnen verwerven. Evenmin is er sprake van regelmatige of aanhoudende gevechten tussen IS/ISIL/ISIS en het Iraakse leger. Het offensief dat IS/ISIL/ISIS sinds juni 2014 in Irak voert, heeft in Bagdad wel tot de mobilisatie van sjiitische milities geleid. De aanwezigheid van deze milities heeft er voor gezorgd dat IS/ISIL/ISIS minder zware aanslagen pleegt. Anderzijds blijkt dat de sjiitische milities op hun beurt, samen met criminele bendes en militieleden die op eigen initiatief handelen, voor een groot deel verantwoordelijk zijn voor de meer individuele vormen van geweld die er in Bagdad plaatsvinden, met name mishandelingen, ontvoeringen en moorden. Vooral soennitische burgers zouden een groter risico lopen hier het slachtoffer van te worden.

Uit de dezelfde informatie blijkt voorts dat het geweld in de provincie Bagdad maandelijks honderden doden en gewonden opeist. Het CGVS benadrukt evenwel dat cijfergegevens over het aantal slachtoffers niet op zichzelf beoordeeld kunnen worden, maar moeten gezien worden in relatie met meerdere objectieve elementen, zoals daar zijn de mate waarin burgers het slachtoffer zijn van doelgericht dan wel willekeurig geweld, de oppervlakte van het gebied dat getroffen wordt door willekeurig geweld, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal in het betrokken gebied, de impact van dit geweld op het leven van de burgers, en de mate waarin dit geweld burgers dwingt om hun land of, in voorkomend geval, hun regio van herkomst te verlaten.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat het openbare leven in Bagdad, ondanks de hierboven beschreven veiligheidsrisico's, niet is stilgevallen. De provincie Bagdad, met een oppervlakte van 4555 km², telt iets meer dan 7 miljoen inwoners, waarvan 87% in Bagdad stad woont. Bagdad is nog steeds een functionerende grootstad. De scholen zijn open en er is gezondheidszorg. Verplaatsingen in de stad worden weliswaar bemoeilijkt door de talrijke checkpoints, maar anderzijds werd het al meer dan tien jaar geldende nachtelijke uitgaansverbod opgeheven, bleven tijdens de ramadan voor het eerst weer 's nachts restaurants open, blijven de verkeerswegen open, is de internationale luchthaven operationeel,

en is de bevoorrading met levensnoodzakelijke goederen verzekerd. De Iraakse autoriteiten hebben nog steeds de politieke en administratieve controle over Bagdad, en diplomatieke vertegenwoordigers van diverse landen, alsook verschillende humanitaire organisaties en agentschappen van de VN blijven aanwezig in de hoofdstad. De impact van geweld is verder niet van dien aard dat het inwoners dwingt om massaal Bagdad te verlaten. Bagdad neemt daarentegen zelf grote vluchtelingenstromen uit gebieden van het land die al geruime tijd door oorlogsgeweld worden geteisterd.

De Commissaris-generaal erkent dat de veiligheidssituatie in Bagdad nog steeds problematisch en ernstig is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de asielzoeker, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient evenwel besloten te worden dat er in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

De informatie waarop deze beslissing is gebaseerd, is toegevoegd aan uw administratief dossier.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

1.2. Ten aanzien van A.-J.L.A.N.:

“A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen werd u op 7 januari 1993 geboren in Bagdad. U heeft de Iraakse nationaliteit, bent Arabier en soennitisch moslim. Uw vader is A.N.A., hij is overleden, uw moeder is Z.I.M.. U heeft vier broers en twee zussen, uw zus Za. woont in Turkije. U bent gehuwd met A.A.H., uw dochter E. werd op 11 november 2015 in België geboren. Voor uw vertrek was u student aan de faculteit letteren van de Universiteit van Bagdad. U had het op de universiteit moeilijk met de slechte sfeer die er heerste door sektarische spanningen.

Op 20 juni 2015 vertelde uw man toen hij thuis kwam dat een zekere S.A. en twee of drie anderen hem hadden gevraagd om met hen mee te vechten tegen Daesh. Ze hoorden bij al-Hasd al-Shaabi of bij milities. Uw man weigerde met het excuus dat zijn vrouw zwanger was en zijn vader kanker had en hij jullie moest onderhouden. Op 22 juni 2015 kwamen de mensen naar uw huis. Ze zeiden dat ze de volgende ochtend zouden vertrekken, en uw man moest meegaan. Na een tijdje begonnen ze hem te bellen, maar hij nam niet op. Uw man is vertrokken naar zijn werk, en die mensen volgden hem en probeerden hem te vermoorden door op hem te schieten. Uw man is kunnen ontkomen en heeft u en zijn familie opgebeld om te zeggen dat hij was gevlucht een dat ook jullie het huis moesten verlaten. Uw schoonvader zei dat hij alleen zijn zonen zou sturen, omdat hij en zijn vrouw oud waren en u zwanger was, ze zouden u niks doen. Rond 10u zijn drie personen binnengevallen, en ze vroegen naar uw man en zijn broers. Ze zeiden dat ze u allemaal zouden vermoorden. Toen heeft u uw spullen genomen en bent allemaal naar de zus van uw man gegaan. Later is de broer van uw man, Z., ontvoerd.

Op zes juli bent u van Bagdad naar Erbil gevlogen. Van daar reisde u door naar Turkije, en dan via Griekenland naar Macedonië, Servië, Hongarije en vervolgens naar België. U kwam op 31 juli aan en diende op 8 augustus uw asielaanvraag in.

Ter staving van uw asielerelaas legde u uw identiteitskaart, nationaliteitsbewijs en studentenkaart neer. Uw man legde de volgende documenten neer: zijn identiteitskaart, zijn nationaliteitsbewijs, zijn woonstkaart, zijn rijbewijs, zijn kieskaart, uw huwelijksakte, kopies van zijn paspoort en het uwe, kopies van de overlijdensakte, het autopsieverlag en de klacht bij de politie met betrekking tot de moord vader, foto's die de politie na die moord heeft genomen, kopies van de overlijdensaktes van uw twee neven, een kopie van de identiteitskaart van uw vader, en twee versies van de geboorteakte van uw dochter.

B. Motivering

Op basis van uw verklaringen en door onderzoek wordt door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) geconcludeerd dat u geen gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie en geen reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aangetoond heeft.

Er dient opgemerkt te worden dat u uw asielaanvraag integraal steunt op dezelfde motieven die werden aangehaald door uw echtgenoot. In het kader van de door hem ingediende asielaanvraag heb ik een weigeringsbeslissing genomen die als volgt luidt:

“Op basis van uw verklaringen en door onderzoek wordt door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) geconcludeerd dat u geen gegronde vrees voor vervolging

zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie en geen reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aangetoond heeft.

Volgens uw verklaringen bent u uit Irak gevlucht omdat u werd gedwongen zich aan te sluiten bij Asa'eb Ahl al-Haq, een militie die deel uitmaakt van al Hashd al Shaabi (de Popular Mobilization Units) en in die hoedanigheid mee vecht in de strijd tegen Daesh (CGVS, p. 7-8). U zou zijn gevraagd strijders en wapens naar het front te brengen en zelf ook mee te vechten. Indien u zou weigeren, zou u worden vermoord. Wat deze vrees betreft, maakt het CGVS de volgende bemerkingen. Uit de informatie waarover het CGVS beschikt (COI Focus IRAK Rekrutering door Popular Mobilizations Units / Al Hashd Al Shaabi, dd. 5 februari 2016) blijkt dat al Hashd al Shaabi door een actief rekruteringsbeleid tal van jongeren kan overtuigen om op vrijwillige basis deel te nemen aan de gewapende strijd tegen Islamitische Staat, zelfs een aantal soennieten heeft zich aangemeld om zich aan te sluiten bij alHashd al-Shaabi. Er wordt daarbij geen dwang uitgeoefend. De vrijwillige rekruten worden aangetrokken door het maatschappelijke prestige en de financiële voordelen die het lidmaatschap oplevert. De geraadpleegde bronnen zijn eensluidend in hun antwoord: Er vindt geen gedwongen rekrutering plaats door de milities van al Hashd al Shaabi. Daar komt nog eens bij dat het aan financiële en logistieke steun ontbreekt om deze talloze vrijwilligers op te leiden en uit te rusten. Het zou dan ook zeer vreemd zijn dat al-Hashd al-Shaabi de beperkte middelen die het ter beschikking heeft, zou aanwenden om een slecht gemotiveerde strijdkracht op te leiden en te bewapenen indien er talloze gemotiveerde vrijwilligers ter beschikking staan. Er is geen enkele reden waarom ze u, als soenniet zonder enige militaire ervaring, wel zouden willen opleiden om mee te gaan vechten. Gevraagd waarom ze dat toch zouden toen, verklaarde u dat hun enige doel is om de soennitische bevolking uit te moorden of te laten verdwijnen. Als iemand die dienst weigert wordt vermoord, zou dat een waarschuwing zijn voor anderen om zich wel aan te sluiten (CGVS, p. 10). Alle bronnen die door het CGVS werden gecontacteerd, wijzen echter in dezelfde richting, namelijk dat er geen gedwongen rekrutering plaatsvindt door milities van al-Hashd al-Shaabi, inclusief Asa'eb Ahl Al-Haq. Als gevolg hiervan, dient te worden vastgesteld dat een dergelijke gedwongen rekrutering ten aanzien van uw persoon bijzonder weinig aannemelijk is. Dat u dit aanhaalt als asielmotief, zet uw algemene geloofwaardigheid dan ook op de helling.

U verklaarde verder dat u als soenniet in Bagdad onderdrukt werden (CGVS, p. 10). Zo zou men één keer in uw gezicht gespuwd hebben en zou men soms problemen veroorzaakt hebben bij checkpoints. U moest dan uw papieren afgeven en een uur wachten vooraleer u kon vertrekken (CGVS, p. 10). Uw echtgenote verklaarde in dit kader dat zij moeite had met de sfeer op de universiteit aangezien er omwille van sektarische spanningen een gespannen sfeer hing (CGVS echtgenote, p. 6). Hoewel deze feiten betreuenswaardig zijn, zijn ze niet van die aard dat ze aanleiding geven tot een toestand die gelijkgeschakeld kan worden met vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin. "Vervolging" in de zin van het Verdrag van Genève veronderstelt een voortdurende of systematische schending van mensenrechten die een ernstige aantasting van de menselijke waardigheid inhoudt en tegen dewelke een staat niet wil of niet kan beschermen (J.C. Hathaway, *The Law of Refugee status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 101, e.v. en UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, september 1979, 51). Een langdurige en uitgebreide controle aan een checkpoint is geen "vervolging" in de zin van het Verdrag van Genève (RvV, nr. 12.483 van 11 juni 2008).

Om uw vrees als soenniet verder te staven, verwees u naar de moorden op de neven van uw echtgenote in 2006 of 2007 en in 2013 (CGVS, p. 11) en die op uw oom en schoonvader in 2012 die omgekomen zouden zijn in het sektarisch geweld. Wat deze moorden betreft, dient te worden opgemerkt dat jullie niet hebben aangetoond dat deze relevant zijn voor jullie persoonlijke situatie. De moorden vonden immers plaats voor uw huwelijk met uw echtgenote, dat in 2014 plaatsvond (CGVS, p. 3). U heeft nadien ook enkele jaren zonder concrete problemen in Bagdad kunnen blijven wonen en werken. Hoewel uw vrouw aanvankelijk had verklaard dat u belaagd werd door dezelfde personen die haar vader hadden vermoord (vragenlijst CGVS, vraag 3.5), kon ze deze bewering geenszins staven aangezien ze niet wist wie haar vader had vermoord en niet wist door welke precieze groepering u bedreigd geweest zou zijn (CGVS echtgenote, p. 6). In dit licht is het dan ook opmerkelijk dat u wel meende te weten dat uw schoonvader door Asa'eb Ahl Al-Haq werd gevisieerd (CGVS, p. 6). Vóór de feiten van juni 2015, waaraan zoals hierboven werd opgemerkt overigens geen geloof gehecht kan worden, zou u overigens nooit persoonlijk zijn bedreigd geweest (CGVS, p. 11-12). Wat ten slotte de verdwijning van uw broer betreft, wordt opgemerkt dat u, behalve de verklaring van een kennis van uw broer, geen enkele aanwijzing heeft dat hij effectief is ontvoerd, laat staan over wie er achter deze feiten zou zitten (CGVS, p. 10). U kon dan ook niet vertellen hoe de ontvoering precies verlopen is. Het is opmerkelijk dat hij zou zijn ontvoerd, zonder dat de ouders contact hebben opgenomen om eisen te stellen of losgeld te vragen. U heeft overigens geen enkel bewijs van deze ontvoering zoals een aangifte bij de politie. Ten slotte is het vreemd dat uw familie na deze ontvoering nog tot december 2015 zou hebben gewacht alvorens Irak te verlaten, hoewel uw vader vreesde dat uw broer aan zijn ontvoerders

het adres van uw zus zou verklappen en er iets zou gebeuren met uw zus of de rest van de familie (CGVS, p. 2, 10).

De door u neergelegde documenten kunnen deze conclusie niet wijzigen. Ze bevestigen immers enkel de identiteit van u en uw familie, die hier niet in twijfel wordt getrokken, en ondersteunen de eerdere vervolgingsfeiten van uw familieleden, die hier niet ter discussie staan.

Het geheel aan voorgaande vaststellingen noopt ertoe te besluiten dat u niet aannemelijk gemaakt heeft een vrees voor vervolging in de zin van de

Vluchtelingenconventie te koesteren, of een reëel risico te lopen op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de zin van artikel 48/4, §2, a en b van de Vreemdelingenwet aannemelijk gemaakt.”

Derhalve kan ten aanzien van u evenmin besloten worden tot het bestaan van een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

De door u neergelegde documenten ondersteunen slechts uw identiteit, die hier niet ter discussie staat, en kunnen dus deze conclusie niet wijzigen.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een asielzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Irak werd “UNHCR Position on Returns to Iraq” van oktober 2014 in rekening genomen. Zowel uit dit advies, als de COI Focus “Irak: De actuele veiligheidssituatie in Bagdad” van 31 maart 2016 (waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier) blijkt dat de veiligheidssituatie in Irak sinds het voorjaar van 2013 verslechterd is, en dat de situatie, ingevolge het grondoffensief dat IS/ISIL/ISIS in Irak voert, sinds juni 2014 verder geëscaleerd is. UNHCR besluit dat de meeste personen die Irak ontvluchten waarschijnlijk in aanmerking komen voor de vluchtelingstatus of de status van subsidiair beschermde. Nergens in voornoemd document wordt evenwel geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke Irakees een complementaire vorm van bescherming te bieden. Bovendien bevestigt UNHCR’s “Position on Returns to Iraq” dat het geweldsniveau en de impact van het geweld nog steeds regionaal erg verschillend zijn. Deze sterk regionale verschillen typeren het conflict in Irak. Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in de Bagdad te worden beoordeeld.

Het CGVS erkent dat de veiligheidssituatie in Bagdad complex, problematisch en ernstig is, doch benadrukt dat er diverse objectieve elementen in ogenschouw genomen moeten worden om het reële risico voorzien in artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet te evalueren, waaronder het aantal burgers die het slachtoffer zijn van willekeurig geweld, het aantal conflict gerelateerde incidenten, de intensiteit van deze incidenten, de doelwitten die de partijen in het conflict beogen, de aard van het gebruikte geweld, de impact van dit geweld op het leven van de burgers, en de mate waarin dit geweld burgers dwingt om hun land of, in voorkomend geval, hun regio van herkomst te verlaten.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweld dat in de provincie Bagdad plaatsvindt in hoofdzaak de vorm aanneemt van terreuraanslagen enerzijds en mishandelingen, ontvoeringen en moorden anderzijds. Het gros van de terroristische aanslagen zijn toe te schrijven aan de Islamitische Staat. Hoewel de groepering zowel de Irakese veiligheidsdiensten (politie en leger), als burgers tot doelwit heeft, is het duidelijk dat de terreurcampagne van IS/ISIL/ISIS hoofdzakelijk op burgers gericht is. Hierbij viseert IS/ISIL/ISIS voornamelijk, maar niet uitsluitend, de sjiitische burgerbevolking in Bagdad, dit door het plegen van aanslagen in sjiitische wijken en op openbare plaatsen waar veel burgers samenkomen. In vergelijking met het hoogtepunt van de “Breaking the Walls”-campagne van Al-Qaeda in Irak in 2013 liggen de aantallen van aanslagen en slachtoffers in 2015 echter beduidend lager. In 2012-2013 vonden goed coördineerde golven van aanslagen over het hele land plaats, vaak gekoppeld met uitgebreide militaire operaties, ook in Bagdad. De aard, de intensiteit en de frequentie van de acties van IS/ISIL/ISIS in Bagdad is evenwel veranderd. Er vinden nauwelijks gecombineerde militaire operaties met (zelfmoord)aanslagen en aanvallen van guerrillastrijders meer plaats, maar frequente, vaak minder zware aanslagen. Sinds begin 2016 heeft IS twee aanvallen uitgevoerd waarbij militaire tactieken gehanteerd werd, namelijk een aanval op een winkelcentrum op 11 januari 2016, en een dubbele aanval op Abu Ghraib op 28 februari 2016. Dergelijke gecombineerde militaire operaties blijven echter zeer uitzonderlijk. Uit dezelfde informatie blijkt ook dat Bagdad niet belegerd wordt door IS/ISIL/ISIS, noch zijn er aanwijzingen dat IS/ISIL/ISIS op korte termijn geheel of gedeeltelijk de controle over de stad zou kunnen verwerven. Evenmin is er sprake van regelmatige of aanhoudende gevechten tussen

IS/ISIL/ISIS en het Iraakse leger. Het offensief dat IS/ISIL/ISIS sinds juni 2014 in Irak voert, heeft in Bagdad wel tot de mobilisatie van sjiitische milities geleid. De aanwezigheid van deze milities heeft er voor gezorgd dat IS/ISIL/ISIS minder zware aanslagen pleegt. Anderzijds blijkt dat de sjiitische milities op hun beurt, samen met criminele bendes en militieleden die op eigen initiatief handelen, voor een groot deel verantwoordelijk zijn voor de meer individuele vormen van geweld die er in Bagdad plaatsvinden, met name mishandelingen, ontvoeringen en moorden. Vooral soennitische burgers zouden een groter risico lopen hier het slachtoffer van te worden.

Uit de dezelfde informatie blijkt voorts dat het geweld in de provincie Bagdad maandelijks honderden doden en gewonden opeist. Het CGVS benadrukt evenwel dat cijfergegevens over het aantal slachtoffers niet op zichzelf beoordeeld kunnen worden, maar moeten gezien worden in relatie met meerdere objectieve elementen, zoals daar zijn de mate waarin burgers het slachtoffer zijn van doelgericht dan wel willekeurig geweld, de oppervlakte van het gebied dat getroffen wordt door willekeurig geweld, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal in het betrokken gebied, de impact van dit geweld op het leven van de burgers, en de mate waarin dit geweld burgers dwingt om hun land of, in voorkomend geval, hun regio van herkomst te verlaten.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat het openbare leven in Bagdad, ondanks de hierboven beschreven veiligheidsrisico's, niet is stilgevallen. De provincie Bagdad, met een oppervlakte van 4555 km², telt iets meer dan 7 miljoen inwoners, waarvan 87% in Bagdad stad woont. Bagdad is nog steeds een functionerende grootstad. De scholen zijn open en er is gezondheidszorg. Verplaatsingen in de stad worden weliswaar bemoeilijkt door de talrijke checkpoints, maar anderzijds werd het al meer dan tien jaar geldende nachtelijke uitgaansverbod opgeheven, bleven tijdens de ramadan voor het eerst weer 's nachts restaurants open, blijven de verkeerswegen open, is de internationale luchthaven operationeel, en is de bevoorrading met levensnoodzakelijke goederen verzekerd. De Iraakse autoriteiten hebben nog steeds de politieke en administratieve controle over Bagdad, en diplomatieke vertegenwoordigers van diverse landen, alsook verschillende humanitaire organisaties en agentschappen van de VN blijven aanwezig in de hoofdstad. De impact van geweld is verder niet van dien aard dat het inwoners dwingt om massaal Bagdad te verlaten. Bagdad neemt daarentegen zelf grote vluchtelingenstromen uit gebieden van het land die al geruime tijd door oorlogsgeweld worden geteisterd.

De Commissaris-generaal erkent dat de veiligheidssituatie in Bagdad nog steeds problematisch en ernstig is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de asielzoeker, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient evenwel besloten te worden dat er in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

De informatie waarop deze beslissing is gebaseerd, is toegevoegd aan uw administratief dossier.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

2.1.1. Middelen

In wat zich aandient als een enig middel beroepen verzoekers zich op de schending van artikel 1, A, (2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, van artikel 48/3, 48/4, 48/6 en 62 van de voormelde wet van 15 december 1980 (hierna: Vreemdelingenwet), van artikel 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van "het zorgvuldigheidsbeginsel (noodzakelijkheid al de elementen van het dossier in aanmerking te nemen en het dossier over een voorzichtige wijze te behandelen)", van artikel 26 van het KB van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, van "het gezag van de handelingen en artikelen 1319, 1320, 1321 en 1322 van het Burgerlijk Wetboek", van de rechten van verdediging, alsook op een beoordelingsfout.

Verzoekers stellen dat het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: CGVS) het asielrelaas enkel onderzoekt onder het aspect "gedwongen rekrutering door sjiitische

milities”, hetgeen zij een selectieve lezing van het asielrelaas vinden. Zij stellen dat verzoeker eerst werd beschuldigd een aanhanger of minstens sympathisant van IS te zijn waarna hem werd gevraagd om mee te werken met de milities. Het voorstel om zich officieel aan te sluiten, een uniform te dragen en betaald te worden voor zijn medewerking werd niet gedaan, aldus verzoekers; er werd hem vooral gevraagd om strijders en wapens naar het front te vervoeren. Zij wijzen op de informatie in het administratief dossier waaruit zij afleiden dat de milities in het algemeen kampen met logistieke problemen, zodat het volgens hen op zich niet ongeloofwaardig is dat iemand met een auto een meerwaarde kan betekenen voor de milities op logistiek vlak. Verder menen zij dat verzoeker meer uitleg geeft over de redenen waarom hem werd gevraagd om mee te werken dan louter te beweren dat het enige doel van de milities zou zijn om de soennitische bevolking uit te moorden of te laten verdwijnen. Zij stellen dat (i) de milities veel aanhangers willen hebben en (ii) zij de soennitische burgers uit de sjiitische wijken willen verdrijven. *“Daarom is hun strategie altijd een winnende strategie voor hen : ofwel werkte hij mee, en dan krijgen zij toch een zekere hulp, ofwel weigert hij en dan word hij bedreigd en moet hij verhuizen of wordt hij vermoord (CGVS, gehoorverslag van verzoeker, p. 10). Verzoeker beschrijft hier een strategie en een modus operandi van onderdrukking die verder gaat dan enkel een algemene stelling van de objectieven van de milities.”* Dat verzoeker wordt beschuldigd een sympathisant te zijn van IS is volgens hen conform met het risico dat soennieten van UNHCR in Bagdad lopen. Zij citeren uit een rapport. Zij stellen dat het CGVS het asielrelaas in het geheel dient te onderzoeken en niet enkel onder het aspect “gedwongen rekrutering”. Zij citeren uit een arrest van de Raad. Zij stellen dat, gelet op de context in Bagdad, de gekozen modus operandi niet zo ongeloofwaardig is, dat de vrees van verzoeker niet enkel bestaat omwille van de vraag om met de milities mee te werken en dat het feit dat eerste verzoeker taxichauffeur was, een element is dat de geloofwaardigheid van het relaas staft.

Vervolgens stellen verzoekers dat verzoekster niet kan begrijpen hoe en waarom de moord op haar vader en twee neven – die niet worden betwist – niet relevant zouden zijn voor haar situatie. De referentie naar de beslissing ten aanzien van verzoeker, waar wordt gesteld dat deze moorden voor het huwelijk met verzoekster plaats vonden, kan volgens hen niet gelden ten aanzien van verzoekster. Zij wijzen erop dat iedere asielaanvraag individueel moet worden beoordeeld. Zij wijzen er tevens op dat verzoekster zowel op de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: DVZ) als tijdens haar gehoor op het CGVS verklaarde dat zij niet wist tot welke groep haar belagers behoorden maar dat de burens hadden gezegd dat zij tot dezelfde groep behoren als diegenen die haar vader vermoordden. Zij verklaarde tevens dat de milities die haar wijk controleren het Mehdi-leger en AAH zijn, alsook dat de mensen die op de 23ste haar huis binnenkwamen een baard zonder snor hadden zonder dat zij precies weet tot welke groepering deze mensen behoorden. Verder stellen zij dat verzoeker het motief dat de moorden voor zijn huwelijk plaatsvonden zodat deze voor hem niet relevant zouden zijn evenmin kan begrijpen. Verzoeksters vader is zijn oom en zij behoren tot dezelfde familie. Hij vluchtte met verzoekster en haar twee broers, die ook een asielaanvraag indienden die momenteel nog wordt onderzocht. Ook verzoeksters zus heeft in Turkije een asielaanvraag ingediend. Voorts merken verzoekers op dat verweerder geen bijkomende vraag heeft gesteld betreffende de ontvoering van de broer van verzoeker, die er weinig over kan weten omdat zijn broer werd ontvoerd toen hij het land reeds had verlaten en de ontvoerders geen contact hebben opgenomen met zijn familie. Verzoekers voegen een bewijs bij hun verzoekschrift dat de broer van verzoeker lessen volgt op de universiteit. Dat geen klacht werd ingediend, achten verzoekers begrijpelijk daar de Iraakse autoriteiten sowieso geen onderzoek voeren en geen controle hebben over de activiteiten van de milities. Na zijn gehoor is verzoeker te weten gekomen dat zijn broer met een vuurwapen werd vermoord, waaromtrent zij een overlijdensakte aan hun verzoekschrift toevoegen. Verder betwist verzoeker te hebben verklaard dat zijn familie pas in december 2015 naar Turkije zou zijn gevlucht en werpt hij een misverstand of vertalingsfout op. *“In zijn relaas blijkt er ook een chronologische nabijheid te bestaan tussen de ontvoering van zijn broer, op 8 augustus, en de vlucht van zijn overige familie (zie gehoorverslag, p. 2).”*

Vervolgens wijzen verzoekers erop dat ook de onderdrukking aan de controleposten en de universiteit alsook de moorden op hun familieleden in aanmerking dienen te worden genomen. Deze feiten tonen volgens hen aan dat er voor hun en hun familieleden een verhoogd risico bestaat om het slachtoffer te worden van gericht geweld omwille van hun soennitische strekking. Zij stellen dat soennieten, als groep, het risico lopen slachtoffer te worden van ontvoeringen, moorden of mishandelingen. Het feit dat verzoeker taxichauffeur is toont volgens ook aan dat hij een verhoogd risico loopt.

Verder menen verzoekers dat, zelfs indien hun relaas ongeloofwaardig zou zijn, het objectief risico ingeval van terugkeer onderzocht dient te worden. Onder verwijzing naar rapporten van UNHCR stellen zij dat het feit dat een asielzoeker tot een wel geïdentificeerde groep behoort, voldoende kan zijn. Deze

elementen dienen samengelezen te worden met elementen van hun profiel. Zij wijzen tevens op rechtspraak van de Raad. Onder verwijzing naar een reeks rapporten, stellen verzoekers dat zij een objectief en verhoogd risico lopen om slachtoffer te worden van de aanslagen van zowel de sjiiitische milities als IS indien verzoeker zich niet aansluit. Zij wijzen ook nogmaals op de moord op meerdere van hun familieleden. Ook herhalen zij dat verzoeker zich als taxichauffeur veel moet verplaatsen in Bagdad en wijzen zij erop dat uit de informatie in het administratief dossier blijkt dat het risico op vervolging voor soennieten bijzonder hoog is bij de controleposten van de officiële autoriteiten en de milities.

Wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus geven verzoekers een zeer uitgebreide uiteenzetting over de situatie in Bagdad en leveren zij kritiek op de door verweerder gehanteerde informatie en de hieruit gemaakte analyse. In uiterst ondergeschikte orde vragen verzoekers de vernietiging van de bestreden beslissingen.

2.2. Stukken

Verzoekers voegen bij hun verzoekschrift de volgende stukken: de asielaanvraag in Turkije van de zus van verzoekster (stuk 3), het bewijs van het feit dat de broer van verzoeker naar de universiteit gaat (stuk 4), de identiteitskaart van de broer van verzoeker (stuk 5), de overlijdensakte van de broer van verzoeker (stuk 6), de COI Focus "*Irak. De veiligheidssituatie in Bagdad*" van 20 juni 2016 (stuk 7) en vijf rapporten (stukken 8-12).

Per drager brengt verweerder op 8 november 2016 samen met een aanvullende nota de volgende stukken bij: de COI Focus "*Irak. De veiligheidssituatie in Bagdad*" van 23 juni 2016, de COI Focus "*Irak. De veiligheidssituatie in Bagdad, ontwikkelingen van 1 juni tot 12 augustus 2016*" van 12 augustus 2016 en het document "*Irak – Vrijwillige terugkeer*" van 24 juni 2016 (rechtsplegingsdossier, stuk 7).

Ter terechtzitting leggen verzoekers samen met een aanvullende nota bijkomende stukken neer betreffende de beoordeling van de veiligheidssituatie in Bagdad (rechtsplegingsdossier, stuk 9).

2.3. Beoordeling

2.3.1. Bevoegdheid

De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006*, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutive kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.3.2. Vluchtelingenstatus

Verzoekers voeren aan dat verzoeker werd beschoten door mensen van de sjiiitische groepering Asa'eb Ahl al-Haq (hierna: AAH) nadat hij had geweigerd met hen samen te werken en dat verschillende van hun familieleden werden vermoord. In de bestreden beslissingen wordt verzoekers de vluchtelingenstatus geweigerd omdat (i) uit de aan het administratief dossier toegevoegde informatie (zie map 'Landeninformatie') blijkt dat geen gedwongen rekrutering door AAH plaatsvindt in Bagdad, (ii) de incidenten die zij aanhalen betreffende problemen die zij als soenniet ondervinden (spugen in het gezicht en lang wachten bij checkpoints, gespannen sfeer op universiteit door sektarische spanningen) niet van die aard zijn dat ze aanleiding geven tot een toestand die kan worden gelijkgeschakeld met vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin, (iii) zij niet hebben aangetoond dat de moorden op de vader en neven van verzoekster relevant zijn voor hun persoonlijke situatie en zij hieromtrent tegenstrijdige verklaringen aflegden en bovendien blijkt dat zij buiten het incident in juni 2015 nooit persoonlijke problemen hebben gekend, (iv) zij behalve een aanwijzing van een kennis van de broer van verzoeker, geen enkele aanwijzing hebben dat deze broer effectief zou zijn ontvoerd of over wie er achter zou zitten, temeer daar zijn familie nog tot december 2015 zou hebben gewacht om naar Turkije te vluchten ondanks de vrees dat broer van verzoeker het adres van zijn zus aan zijn ontvoerders zou verklappen, en (v) de door hen voorgelegde documenten de voorgaande vaststellingen niet kunnen wijzigen.

Luidens artikel 8 PR RvV dienen de stukken waarvan de partijen willen gebruik maken indien zij in een andere taal zijn opgesteld dan deze van de rechtspleging, vergezeld te zijn van voor eensluidend verklaarde vertaling. Bij gebreke aan een dergelijke vertaling worden het "bewijs dat de broer van verzoeker naar de universiteit gaat, de identiteitskaart van en de overlijdensakte betreffende de broer van verzoeker (verzoekschrift, stukken 4, 5 en 6) door de Raad niet in overweging genomen.

Waar verzoekers aanvoeren dat verweerder een selectieve lezing heeft gemaakt van hun asielrelaas omdat dit enkel werd onderzocht "*onder het aspect "gedwongen rekrutering door sjiitische militie"*" en dat verzoeker niet werd gevraagd om zich officieel aan te sluiten maar enkel om wapens en strijders naar het front te vervoeren, dient er vooreerst op gewezen dat zowel verzoeker (gehoorverslag CGVS verzoeker, p. 7) als verzoekster (gehoorverslag CGVS verzoekster, p. 4) verklaarden dat verzoeker werd gevraagd om met de sjiitische militie mee te gaan vechten. Aangezien uit de door verweerder aan het administratief dossier toegevoegde informatie (zie map 'Landeninformatie') blijkt dat er in Bagdad geen sprake is van gedwongen rekrutering door de sjiitische militie aangezien zij reeds op voldoende vrijwilligers kunnen rekenen en verzoekers verder geen enkel stuk bijbrengen waaruit zou kunnen blijken dat deze informatie onjuist of achterhaald is, wordt door deze informatie wel degelijk afbreuk gedaan aan het ingeroepen asielrelaas. Zelfs indien zou worden aangenomen dat verzoeker enkel werd aangesproken door de sjiitische militie omdat hij hen als taxichauffeur zou kunnen helpen in het kader van hun logistieke problemen, dient te worden opgemerkt dat het niet geloofwaardig is dat een sjiitische militie een soennitische taxichauffeur zou dwingen om wapens en strijders te vervoeren daar redelijkerwijze kan worden aangenomen dat er voldoende sjiitische (taxi)chauffeurs dan wel andere vervoersoplossingen voor deze militie beschikbaar zijn. Waar verzoekers in onderhavig verzoekschrift aanhalen dat verzoeker ervan zou worden beschuldigd een sympathisant van IS(IS) te zijn, dient erop gewezen dat verzoeker tijdens zijn gehoor op het CGVS verklaarde dat hij dit slechts hoorde zeggen door mensen en dat hem enkel werd gevraagd door zijn belagers waarom hij niet tegen IS vecht (gehoorverslag CGVS verzoeker, p. 7), hetgeen bezwaarlijk kan worden gelijkgesteld met een beschuldiging sympathisant van IS(IS) te zijn. De informatie die verzoekers dienaangaande citeren, is van louter algemene aard en heeft geen betrekking op hun persoon, terwijl zij de door hen aangevoerde vrees voor vervolging *in concreto* aannemelijk dienen te maken.

Met betrekking tot de opmerking in onderhavig verzoekschrift dat geen of onvoldoende rekening werd gehouden met het verhoogd risico dat verzoekers als soennieten in Bagdad lopen, dient vastgesteld dat verzoekers er niet in slagen *in concreto* aan te tonen dat persoonlijk een gegronde vrees voor vervolging kennen omwille van hun soennitische geloofsovertuiging. Uit zowel de aan het administratief dossier toegevoegde (zie map 'Landeninformatie') als de door verzoekers bijgebrachte informatie blijkt immers dat soennieten in Bagdad inderdaad een verhoogd risicoprofiel hebben, doch er valt niet uit af te leiden dat iedere soenniet louter omwille van zijn soennitische geloofsovertuiging een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kent dan wel een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet loopt, zodat een beoordeling *in concreto* nog steeds noodzakelijk is.

Vooreerst dient daaromtrent te worden opgemerkt dat geen van beide verzoekers op de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: DVZ) melding maakten van een specifieke en persoonlijke vrees voor vervolging louter omwille van hun soennitische geloofsovertuiging, noch van het feit dat de dood van enkele van verzoeksters familieleden in hun hoofde een dergelijke vrees zou doen ontstaan (administratief dossier, stukken 15). Van een kandidaat-vluchteling, die beweert te vrezen voor zijn leven en vrijheid en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt, mag worden verwacht dat deze alle elementen ter ondersteuning van zijn asielaanvraag op correcte wijze en zo accuraat mogelijk aanbrengt, zeker de elementen die de directe aanleiding vormen van zijn vertrek of vlucht uit het land van herkomst. Hij dient dit zo volledig en gedetailleerd mogelijk te doen en dit reeds van bij het eerste interview, daar op hem de verplichting rust om zijn volledige medewerking te verlenen aan de asielprocedure. Ondanks dat de vragenlijst niet tot doel heeft een uitvoerig of gedetailleerd overzicht van alle elementen of feiten te geven, kan worden aangenomen dat verzoekers dermate essentiële en frappante elementen als een vrees voor vervolging of een risico op ernstige schade naar aanleiding van de moord op verzoeksters vader en neven hierin zouden hebben vermeld. Bovendien lieten zij de beweerde feiten niet enkel onvermeld, doch verklaarden zij tevens uitdrukkelijk dat zij, benevens de in de vragenlijst aangehaalde feiten, geen andere problemen kenden met hun autoriteiten of medeburgers. Verder blijkt uit een lezing van de gehoorverslagen alsook uit de verklaringen van verzoekers ter terechtzitting dat zij enkel vermoedens hebben over wie verantwoordelijk was voor de moord op verzoeksters vader en neven, over de vraag of deze moorden iets te maken hebben met hun soennitische geloofsovertuiging of over de concrete context en omstandigheden van deze moorden, dan

wel of deze moorden eerder plaatsvonden in het kader van het algemeen sektarisch geweld dat Bagdad teistert (zie *infra*). Aldus tonen zij niet aan dat deze moorden voor hen persoonlijk een link hebben met hun problemen of hun soennitische geloofsovertuiging.

Wat betreft de asielaanvraag van de zus van verzoekster in Turkije (verzoekschrift, stuk 3) dient vastgesteld dat uit dit stuk enkel kan worden afgeleid dat de zus van verzoekster in Turkije bij UNHCR internationale bescherming heeft gevraagd, doch niet welke haar motieven voor deze aanvraag waren, noch of zij effectief deze bescherming heeft gekregen. Daarenboven verklaarde verzoekster dat haar zus bij haar verloofde verblijft, die op zijn beurt reeds lange tijd in Turkije woont en Irak ontvluchtte omdat hij ook werd bedreigd (gehoorverslag CGVS verzoekster, p. 3), doch geenszins blijkt dat hij Irak ontvluchtte omwille van dezelfde motieven als deze die verzoekers inroepen. Het loutere feit dat de zus van verzoekster in Turkije bij UNHCR internationale bescherming heeft gevraagd, is dan ook niet van aard *in concreto* aan te tonen dat verzoekers persoonlijk worden bedreigd omwille van hun soennitische geloofsovertuiging.

Wat betreft de dood van de broer van verzoeker, dient vastgesteld dat verzoekers dit overlijden geenszins aannemelijk maken. Ter terechtzitting verklaren verzoekers dat de broer van verzoeker overleed op 6 oktober 2015 en dat de moeder van verzoeker in maart 2016 vanuit Turkije naar Bagdad terugkeerde en na een zoektocht in verschillende ziekenhuizen uiteindelijk het lijk van haar zoon vond. Ten eerste is het niet geloofwaardig dat de moeder van verzoeker ongeveer vijf maanden na het beweerde overlijden van de broer van verzoeker nog steeds diens lijk zou kunnen aantreffen in een ziekenhuis. Ten tweede doet het feit dat de moeder van verzoeker vanuit Turkije terugkeert naar Bagdad afbreuk aan de ernst en de geloofwaardigheid van de door verzoekers ingeroepen vervolgingsfeiten, temeer daar verzoeker tijdens zijn gehoor op het CGVS verklaarde dat zijn familie vreesde dat zijn broer hun verblijfplaats bij zijn zus aan zijn ontvoerders zou verraden (gehoorverslag CGVS verzoeker, p. 2). Dienaangaande wordt in de bestreden beslissing bovendien terecht opgemerkt dat het niet aannemelijk is dat de familie van verzoeker nog tot december 2015 in Bagdad bleef, terwijl de beweerde incidenten die verzoekers ertoe zouden hebben aangezet hun land van herkomst te verlaten, zouden hebben plaatsgevonden eind juni 2015 en zijn broer in augustus 2015 zou zijn ontvoerd. Dat er dienaangaande sprake zou zijn van een misverstand, zoals verzoekers beweren in onderhavig verzoekschrift, kan niet worden bijgetreden, aangezien verzoeker in zijn op 19 november 2015 (en dus vóór het beweerde vertrek van zijn familie in december 2015) op de DVZ ingevulde vragenlijst vermeldde dat zijn familieleden in Bagdad verblijven (administratief dossier, stuk 15, p. 5 en 7). Indien zijn familieleden toen reeds Bagdad hadden verlaten, kan redelijkerwijze worden verwacht dat verzoeker dit in de vragenlijst ook zo vermeld, *quod non in casu*. Ook de beweerde ontvoering/dood van de broer van verzoeker kan bijgevolg niet worden aanzien als een persoonlijk en concreet element in hoofde van verzoekers dat aantoonbaar dat zij een gegronde vrees voor vervolging hebben omwille van hun soennitische geloofsovertuiging. Het feit dat de moeder van verzoeker bovendien vanuit Turkije terugkeerde naar Bagdad, ondergraaft op fundamentele wijze deze vrees.

Wat betreft de overige bedreigingen die zij als soennieten zouden hebben meegemaakt, verhaalt verzoeker over spugen in zijn gezicht en lang wachten aan checkpoints en werpt verzoekster op dat de sfeer op de universiteit gespannen was wegens het sektarisch geweld. Hoewel betreuwenswaardig, zijn deze elementen niet zwaarwichtig genoeg om te worden aanzien als een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van Vreemdelingenwet of als een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet. Betreffende de checkpoints dient er bovendien op gewezen dat verzoekster tijdens haar gehoor op het CGVS verklaarde dat het niet de bedoeling is bij checkpoints om sjiieten of soennieten te viseren doch enkel "*mensen ambeteren*" (gehoorverslag CGVS verzoekster, p. 5).

Verder wordt in de bestreden beslissingen terecht gesteld als volgt:

"De door u neergelegde documenten kunnen deze conclusie niet wijzigen. Ze bevestigen immers enkel de identiteit van u en uw familie, die hier niet in twijfel wordt getrokken, en ondersteunen de eerdere vervolgingsfeiten van uw familieleden, die hier niet ter discussie staan."

De overige informatie bij het verzoekschrift (stukken 7-10) alsook de informatie bij de aanvullende nota (rechtsplegingsdossier, stuk 9) is van louter algemene aard en heeft geen betrekking op de persoon van verzoekers. In die zin is deze informatie op zich dan ook niet van aard op *in concreto* aan te tonen dat er in hoofde van verzoekers een persoonlijke vrees voor vervolging bestaat.

Gelet op het voorgaande dient vastgesteld dat het asielrelaas van verzoekers niet voldoet aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, tweede lid van de Vreemdelingenwet.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoekers een gegronde vrees voor vervolging hebben in de zin van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.3.3. Subsidiaire beschermingsstatus

Gelet op de ongeloofwaardigheid van het asielaanvraag maken verzoekers vooreerst niet aannemelijk dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar hun land van herkomst een reëel risico zouden lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De commissaris-generaal oordeelt op basis van de informatie in het administratief dossier (zie map 'Landeninformatie') omtrent de veiligheidssituatie in Bagdad daarnaast dat, hoewel de veiligheidssituatie in Bagdad complex, problematisch en ernstig is en dit afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de asielzoeker aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus, er in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat verzoeker louter door een aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

In dit kader kan vooreerst worden opgemerkt dat geen van de partijen betwist dat de situatie in Irak momenteel wordt gekenmerkt door een gewapend conflict. *In casu* is het voor de verdere beoordeling dan ook niet noodzakelijk te onderzoeken of dit gewapend conflict een binnenlands en/of een internationaal gewapend conflict betreft.

Artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt echter slechts bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie waarin de mate van het willekeurige geweld in een aan de gang zijnde gewapend conflict in het land of de regio van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of de betrokken regio, aldaar louter door zijn aanwezigheid een reëel risico loopt op de in dit artikel bedoelde ernstige schade (cf. HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>, §§ 28, 32-40, 43-44; HvJ 30 januari 2014, C 285/12, *Diakité / het Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen*, § 30; EHRM, *NA v. het Verenigd Koninkrijk*, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 115; EHRM, *Sufi en Elmi v. het Verenigd Koninkrijk*, nrs. 8319/07 en 11449/07, 28 juni 2011, § 226, en EHRM, *J.H. v. het Verenigd Koninkrijk*, nr. 48839/09, 20 december 2011, § 54).

Uit zowel de door verzoekers geciteerde (verzoekschrift, stukken 7-12 en, voor zover deze betrekking heeft op de situatie in de stad Bagdad en niet in de provincie Bagdad, rechtsplegingsdossier, stuk 9), de door verweerder neergelegde (rechtsplegingsdossier, stuk 7) als de in het administratief dossier opgenomen (zie map 'Landeninformatie') informatie blijkt in dit kader dat het geweld dat in Bagdad plaatsvindt in hoofdzaak de vorm aanneemt van terreuraanslagen enerzijds en mishandelingen, ontvoeringen en moorden anderzijds.

Het gros van de terroristische aanslagen is toe te schrijven aan IS. De acties van deze organisatie zijn hoofdzakelijk op burgers gericht. Daarbij wordt voornamelijk, doch niet uitsluitend, de sjiitische burgerbevolking in Bagdad gevisieerd, en dit door het plegen van aanslagen in sjiitische wijken en op openbare plaatsen waar veel burgers samenkomen. De aard, de intensiteit en de frequentie van de acties van IS in Bagdad is echter veranderd. Er vinden nauwelijks nog gecombineerde militaire operaties met (zelfmoord)aanslagen en aanvallen door guerrillastrijders plaats. Hoewel IS de voorbije maanden enkele aanvallen uitvoerde waarbij militaire tactieken werden gehanteerd, blijkt uit de voormelde informatie dat zulke incidenten uitzonderlijk blijven. Wel pleegt IS sporadisch zware aanslagen. Zo vond er op 3 juli 2016 in de wijk Karrada een aanslag plaats met een groot aantal burgerslachtoffers. Daarnaast vinden er frequente, vaak minder zware aanslagen plaats.

Uit de informatie blijkt voorts dat Bagdad geenszins wordt belegerd door IS. De verdediging van Bagdad geniet een hoge prioriteit en er zijn geen aanwijzingen dat IS op korte termijn geheel of gedeeltelijk de controle over de stad zou kunnen verwerven. IS komt in Irak integendeel meer en meer onder druk te staan. Het actuele doel van IS in het conflict om Bagdad bestaat er dan ook eerder in om de Iraakse autoriteiten te dwingen een zo groot mogelijk deel van leger en politie in en rond de hoofdstad te binden en om op deze wijze de aanvalscapaciteit van de strijdkrachten elders in Irak te beperken. Het komt in

Bagdad bijgevolg niet of nauwelijks tot open gevechten en er is geenszins sprake van regelmatige of aanhoudende gevechten tussen IS en het Iraakse leger.

Het offensief dat IS sedert 2014 voert in Irak heeft, onder meer in Bagdad, wel geleid tot de mobilisatie van de sjiitische milities. De aanwezigheid van deze milities in Bagdad heeft ervoor gezorgd dat IS minder (zware) terroristische aanslagen pleegt. Wel blijkt dat deze milities, samen met criminele bendes en met militieleden die op eigen initiatief handelen, voor een groot deel verantwoordelijk zijn voor de meer individuele vormen van geweld die er in Bagdad plaatsvinden, met name mishandelingen, ontvoeringen en moorden. Vooral soennitische burgers zouden een groter risico lopen om hiervan slachtoffer te worden. Soennieten die afkomstig zijn uit andere regio's van Irak (IDP's) en sommigen uit de zuidelijke voorsteden van Bagdad worden daarbij meer geïsoleerd dan de andere soennieten in Bagdad. De recente betogingen, de toegenomen politieke instabiliteit en de sociale onrust hebben een negatieve impact op de veiligheidssituatie in Bagdad.

Niettegenstaande het geweld in Bagdad maandelijks honderden doden en slachtoffers opeist, dienen ook andere objectieve elementen meegenomen te worden bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Bagdad teneinde te kunnen vaststellen of er actueel al dan niet zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar Bagdad aldaar louter door zijn aanwezigheid een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Zulke elementen zijn het aantal conflict gerelateerde incidenten, de intensiteit van deze incidenten, de doelwitten die de partijen in het conflict beogen, de aard van het gebruikte geweld, de mate waarin burgers het slachtoffer zijn van doelgericht dan wel willekeurig geweld, de oppervlakte van het gebied dat getroffen wordt door willekeurig geweld, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal in het betrokken gebied, de impact van dit geweld op het leven van de burgers, en de mate waarin dit geweld burgers dwingt om Bagdad te verlaten.

De provincie Bagdad heeft een oppervlakte van 4.555 vierkante kilometer en telt meer dan 7.000.000 inwoners, waarvan 87% in Bagdad-stad woont en 13% in een landelijke omgeving. De bevolking bestaat volgens de laatste beschikbare cijfers voor 70% uit sjiieten en voor 29% uit soennieten. Het geweld in Bagdad is verspreid over het gehele grondgebied van de provincie en er zijn geen duidelijk veiligere of onveiligere zones binnen Bagdad. Er zijn, met uitzondering van de internationale zone, geen wijken die gevrijwaard blijven van geweld.

De impact van het geweld op het dagelijkse leven van de burgers in Bagdad is gemengd. Enerzijds worden de burgers er wel gehinderd door de aanslagen en mensenrechtenschendingen en worden verplaatsingen bemoeilijkt door de talrijke controles. Anderzijds is het openbare leven in Bagdad niet stilgevallen, blijven de infrastructuur, het verkeer, het bedrijfsleven en de publieke sector er verder functioneren en is Bagdad, ondanks de veiligheidsrisico's en de frequente problemen met de infrastructuur, een functionerende grootstad.

Bagdad is, zoals reeds hoger werd opgemerkt, geen belegerde stad. De bevoorrading met levensmiddelen en andere consumptiegoederen is verzekerd en winkels, markten, restaurants, cafés, enz. blijven geopend. Goederen worden verhandeld en zijn vrij verkrijgbaar, al is de levensduurte in de stad gestegen en hebben veel inwoners het daardoor moeilijker om financieel rond te komen. In februari 2015 werd het al meer dan tien jaar geldende nachtelijke uitgangsverbod in Bagdad opgeheven. Voor de eerste keer sinds lange tijd waren er in dit jaar tijdens de ramadan weer restaurants de hele nacht geopend. Verder is er in Bagdad gezondheidszorg voorhanden, ook al staat deze door een aantal factoren onder druk. De scholen zijn in Bagdad verder geopend, het schoolbezoek ligt er tamelijk hoog en het schoolbezoek blijft er stabiel sedert 2006. De verkeerswegen in Bagdad zijn open en de internationale luchthaven van Bagdad is operationeel. De Iraakse autoriteiten hebben, hierin bijgestaan door de sjiitische milities, bovendien nog steeds de politieke en administratieve controle over Bagdad. Diplomatieke vertegenwoordigers van diverse landen, alsook verschillende humanitaire organisaties en agentschappen van de VN, blijven aanwezig in de hoofdstad.

Wat de bevolking in Bagdad-stad en –provincie betreft, blijkt uit de voormelde informatie dat er zich ongeveer 100.690 ontheemde gezinnen (604.804 personen) bevinden op het grondgebied van de provincie Bagdad. Het merendeel van de ontheemden verblijft bij gastgezinnen of in huurwoningen. Een minderheid verblijft in kampen, scholen, religieuze gebouwen of informele nederzettingen. Het aantal IDP's met oorsprong Bagdad die in de provincie zelf of elders hun toevlucht zochten bedraagt 65.508 personen. Bagdad vangt aldus grote vluchtelingenstromen op en de Bagdadi's zelf zijn niet massaal gevlucht. Deze vaststelling kan als een indicatie gezien worden dat de Iraakzen en de Bagdadi's zelf

van oordeel zijn dat zij in de stad Bagdad actueel geen reëel risico lopen op ernstige bedreiging. Een bijkomende indicatie (cf. document inzake vrijwillige terugkeer) hiervoor kan overigens worden gezien in het gegeven dat in de voorbije periode honderden Irakezen vrijwillig vanuit België terugkeerden met Bagdad als eindbestemming. Zo keerden er vorig jaar bijna 700 Irakezen terug naar Bagdad. In de eerste helft van 2016 keerden bijna 500 Irakezen terug naar Bagdad.

Gelet op het geheel van de voormelde elementen, dient te worden besloten dat, hoewel de veiligheidssituatie in Bagdad complex, problematisch en ernstig is en dit afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de asielzoeker aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus, er in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurige geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat verzoekers louter door hun aanwezigheid aldaar een reëel risico zouden lopen om te worden blootgesteld aan een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Bijgevolg maken verzoekers niet aannemelijk dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar hun land van herkomst een reëel risico zouden lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftien december tweeduizend zestien door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

A. VAN ISACKER